

DE QVINTV.
PLICI S V B S T I-
T V T I O N E L I-
BELLVS.

Ioanne Cruceo autore.

VIRTVTIBVS DUCCE.

COMITB FORTANA.

APVD SEB. GRYPHIVM
LVGDVN I,
1536.

IOANNES CRUCEVS S E B.
GRYPHIOS.

Mitto tibi libellum (qui nuper absolutus, De
Quintuplici Substitutione inscriptus est) clarissimo uiro, D. Francisco Belcerio militi, primoq;
apud nostram Burdigalam præfidi dicatum. Te
obnixe precor, hunc prælo tuo ita committas,
ut tam paruum opusculum ad iustā uoluminis
crassiciem reddas: opusculū inquam, quod non
mihi dignum uidebatur, ut in lucem prodiret:
nisi à multis uiris, uel doctissimis, iam compro-
bari uiderem: quorum precibus effectum est, ut
ad te mittatur: quippe qui tam syncere, tamq;
deliter libros excudas, idq; industria, labore, &
opera doctiss. uirorum, quos multos tui similes
domi tuæ foues, Reip. literariæ semper com-
modare cupiens. Istos tuos conatus
precor, Deus Opt. Max. semper
secundare dignetur. Bene
uale: Ex inclyta Burdi-
gala, pridie No-
nas Augu-
sti.
M. D. XXXV.

EDITIONE ABSOLUTA
1740
421

ILLVSTRIS-

SIMO AC HUMANISS.

uiro, D. Francisco Belcerio, militi, pri-
moq; apud Lunatam Burdigalam
in parlamento præfidi meritiss.

Ioannes Cruceus Picar-

dus, S A L,

IRIFICA ista tua iurispruden-
tia, æquissime Præses, & inusi-
tata quædam in iure dicundo
æquitas, neminem non ducunt,
ac potius trahūt in tui admirationem. Me
uerò (ut quod sentio dicā) ita rapiūt, ut nisi
aliquo publico testimonio meā tuarū uir-
tutum (quas omnes ipsa Iustitia in te cu-
mulavit) admirationem testificarer, me plas-
nè ingratum iure existimari putē: qui re, &
consilio, maxima cū benevolentia, atcq; hu-
manitate meis conatibus, & studijs semper
fauere dignatus sis. Itaq; cum nuper libel-
lum quendā (cui titulū feci De Quintupli-
ci Substitutione) cū ex uarijs Doctorum
commentarijs, tū ex puris sacrarum legum
atcq; constitutionū textibus collegissē (idq;

a = non

DE VVLGARI SVB- STITUTIONE.

V L G A R I S^a hoc modo
concipi solet: Si ille hæres
nō erit, ille hæres esto^a. hoc
ideo nomine dicta, q[uod] uul-
go fiat; s[ed] epissime enim ita
homines substituunt: Si Titius hæres nō
erit, Seius hæres esto. In qua duo extrema
considerare oportet:^b unum quod ad eum
pertinet, cui fit substitutio: alterū quod ad
substitutū refertur: nam uerba ista, Si Titi-
us hæres nō erit, ad eū referuntur, cui facta
est: Seius hæres esto, ad substitutum quo-
rum extremorū prius negatiuē, posterius
affirmatiuē atq[ue] positiuē semper enūciatur.

Eius tres species esse dicuntur: expressa,
tacita, partim expressa & partim tacita. Ex-
pressa, quæ modo supradicto concepta est.
Tacita, quam pupillaris expressa in se con-
tinet: nā si pater impuberi filio in alterū ca-
sum substituit, in utrūq[ue] casum substituisse
intelligitur. ^{c. i. Tam} Cum testator filiū impuberē
^{hoc iure, s[ed]}
^{co.}

4 5 instituit,

